

26.13x28.58	1/2	1	עמוד	הארץ - גלריה	28/07/2013	38070210-1
להקת המחול בת שב - 16710						

ברית בין המיתרים

קרני פוסטל. חיבה לרקדנים צילום: הדס תפוחי

אי אפשר לתאר את זה במלים. בכל פעם שההבזק גדלק יש צפצוף כמו של מוניטור. הרבר ביפו! ביפו! וזהו. זאת המוסיקה. הזוהר הזה הרס אותי למשך חודש. רק הסציי נה הזאת. החושך הזה, וההבזק שמשחק לך את העיניים, והביפ שמופיע לפעמים במקום לא צפוי, כמו שדופק הוא לפעמים לא צפוי, ומה שקורה על הבמה, והרקדנים

המשך בעמוד 2

"אתה מכיר את Dumb type?" שואלת פוסטל. "זאת להקת מחול יפאנית מדהימה. אפשר לראות קטעים שלהם ביוטיוב, אבל זה לא ישתווה כמובן לחוויה שחוויתי כשהם הופיעו במשכן לאמנויות הבמה. יש מסך שחור בצורת חצי עיגול שמקיף את הבמה. על המסך מוקרן מדי פעם הבזק חזק של אור, שמאיר את הבמה לזמן קצר. בשאר הזמן יש חושך מוחלט, אבל אפשר להריגיש שקורים על הבמה דברים מעניינים."

בן שלו

ביפו! ביפו! ביפו! הצלילים האלה, שמדמים את הצפצוף הרפטיבי שמשמיע מוניטור בבית חולים, הם התשובה של קרני פוסטל לשאלה אם מוסיקה למחול צריכה לעמוד בזכות עצמה, במנור תק מההקשר התנועתי-בימתי שבתוכו היא נוצרה ואותו היא אמורה לשרת.

קרני פוסטל שוב משתפת פעולה עם הכוריאוגרפית יעל פלכסר. עם עליית המופע "Weightless", מספרת הצ'לנית למה היא אוהבת לכתוב מוסיקה למחול, ולמה קשה לה להשתתף ב"מרוץ" של הפופ